

Den Sjunde:

Lustigt lynne, fria tankar,
Lagom tid när arbet wantar
Litet men wäl smaklig mat,
Sällskap som ej myggor fila,
Lagom lång dock rolig hwila
Makligt hus och nåtter Stat.

2. Alltid lugn i Huset finna
Höflig glad och blygsam Qwinna,
Qwiele barn som artas wäl,
Intet hot af strypta Pannor,
Intet twång af bön och bannor,
Ingen Herre Ingen träl.

3. När du detta tilstånd hunnit,
Du af lifwets förmån wunnit,
Tyris nyttja utan knot,
Fyll förnöjder dina öden
Längta hwarken efter döden
Eller tan med sträckt emot.

GS 565

Syra wadra och mycket 9.
Tänkwärdiga

Si s o r ,

Den Första:

Kan någon wäl sit öde
grunda ic.

Den Andra:

O Gud hwem står för
dörren ic.

Den Tredje:

O! syndig själ, Skal
dig gå wäl ic.

Den Sjunde:

Lustigt lynne fria tankar ic.

Alla Syra Funna sjungas under deras
bekanta wadra Melodier.

H A S E U N , 1805 .

Tryckt hos Pehr Ol. Nyman.

Kostar 1 Rik. Specie.

Kan någon väl sit öde grunda, Kan någon
väl sin skapnad si, Hvem kan
så väl i mörkret vandra, Och med blind ö-
gon faran fly. Det frågar jag och steds be-
klagar, Som skal i sorg ända mina dagar.

2. Ack jämmer ack! Lysander kära, Hur
snart har du förgätt mig, Fast vi ifrån
hvarannan äre, Lefwer mit hjerta dock hos
dig, Jag aldrig det ifrån dig vänder, Före
än min sorg med döden ändar.

3. Tänk på den stund och första timma,
Jag räckte dig min hand och mun, Jag må-
ste nu med sorg förnimma, Det skedde i en
olycklig stund Ly du mig nu ifrån dig sku-
tit, Hur litet har jag mot dig brutit.

4. O Himmel, jord, ja, allt hwad lefwer,
Jag beder vittna dock med mig, Ja, Haf-
sens våg som högst sig häfwer, Jag oför-
ändradt älskar dig, Fast du mig hatar utan
ända, Kan sig min själ ej från dig vända.

5. Tänk dock en gång uppå de tider, När
du mig swor dit hjerta til, När jag på tän-
ker hjertat swider, Och tusend stycker brista
vil, Hur söt och ljust din ord månd falla,
Nu är de wrång och båtst som galla. 6.

6. Rätt otacksamt du mig nu löner, Som
troligt hafwer älskat dig, Ja, i min graf
du det mist röner, Mit hjerta ej omväxlar
sig, Fast du förgäter mig i nöden, Jag dig
dock älskar intil döden.

7. I grafwen mig din skrymtan förer,
Låt det nu litet röra dig, När du min sista
flagan hör, Jag ynksamt ropar efter dig,
Wißerlig lär dit samwet wakna, När du
Calistas trohet saknar.

8. Nöjaktig lär den dag dig falla, När
jag dig gör sista Garmål, Då kroppen läggs
i mulen falla, Qwar lefwer dock min trog-
na själ, Som dig skal plåga alla tider, At
du min trohet ej mer lider.

9. Ack at min sista dag har varit Då
jag dig första gång fick se, Aldrig har du
min själ förswurit, Så mycken hjertans qual
och we, Som jag för dig nu måste lida,
Hwar får jag tröst där ingen bidar.

10. Ej Astrild här sin hwila niuter, Den
du dig öswat nyss til trål, I det du mig
så från dig stjuter, Som unnar dig för
alla väl, Olyckelig må jag mig falla, När
jag utwalde dig för alla.

11. Lysander efter jag förnimmer, En sta-
dig skrymtan emot mig, Och ser min trohet
intet winner, O hårde hjerta, mer hos dig.

64

Så skal jag dig til tjenst alt ända, I sorg
och gråt mig hådan wända.

12. Berg, Dalar, Trån, Flober, och Rål-
lor, Ödmmer med mig min stadighet, Eys-
sanders otro jag framsläpper, Beklagat med
mig min förtret, Och hjälper mig den da-
gen fasta, Svar på min wån månd mig
bortkasta.

13. Qwistar och Rdf, Blomster och Bla-
der Svar finnes nu Calista mer, I marken
nånsin wara gläder, Aldrig i werlden det
mer sker, Det qwal går henne så til sin-
nes, At Eysander ej i marken finnes.

14. Walet min Eysander bjuder, Tack för
mång tusend' rolig stund, Min röst til al-
dje ej mer ljuder, Til slut jag stillar här
min mun. Och önskar dig i marken trinna,
Der sig Calista lär insinna.

15. Min glädje. Sol lär en gång lösa,
I marken öfwer Berg och Dal, Du lär
ljuft på munnen mysa, Eysander med Cali-
stas tal, Twå sata hjertan sig der wisar,
Och bemlig trohets lofwen prisar.

16. God Natt Eysander med stor smärta,
Hör nu Calistas sista bön, Und mig en
ord uti dit hjerta, Der du förwarar mig
min bön, Til des all werlden får det weta,
Wi wåra Lamb tillsammans beta.

Den Andra:

Dub hwem står för dörren wår, Med
månstlig Ben och Tänder, Et Timme-
glas en Lje hwaf, Wår han i sina händer.

2. O äbla Blod, O Fröken god, Du
skalt rätt nu förfara, Med wärk och pin
uti ditt Sin, Dig wil jag och ej spara.

3. Jag beber dig, skona du mig, Som
är så flen och ligger, Edt mig först så, Råma
ma grå hår, Blifwa gammal och tung.

5. Det hjälper ej, du säger nej, Ej hel-
ler någon flaga, Jag säger wist förutan
list, Jag wil dig hådan taga.

5. Israel war som Rosenblad, Han wist
af ingen möda, Swarten tilgå, eller tilstå,
Honom sålt har til döda.

6. En Lja står ehwad det är, Ordset det
jag här faller, Gammal och Ung i alla stund;
Alla til jorden lägger.

7. Konung David måste och fort, Gol-
jath den stora Hjelte, Föllo omkull, I swar-
ta must, Som han med Lian stjelpste.

8. Du skalt nu dö, torkas som hö, Och
som en flugga försvinna. Jag säger wist,
förutan list, Du skalt til jorden rinna.

9. Mången i nöd, Tigger sitt Bröd, Många på Krypkor strida, De önska sig, Att följa dig, Hvi låter du dem lefwa.

10. Men jag som Far och Moder har, Som mig klåda och föda, Af Guds nåd
I Sveriges land, Mig vill du fastigt föda.

11. Silfver och Guld, Ristorna full, Den Rika Mannen hade, Men Lazarus för Rika Mans Öder, Brödsbulor tugga måste.

12. Som det omfluter, Jag kund få se, Mit fära Rådernesland, Så wille jag och med de andra, Från denna werlden wandra.

13. Farer dock wäl, Herr Fader min Dö, så Fru Moder fära, Syster också, Stora och små sorgfulla äro.

14. Ty jag bortgår och klåda får, Guds Ansigte det blida; Med Helgon all, Och utan tol, Förlutan sorg och qwida.

Den Tredje:

S! syndig själ, Skal dig gå wäl, Så för en Christlig wandel, war tolig, nöjd, Til försett böjd, Och för ej synda-handel.

2. Din omwän se, Allt godt dem ge, Som dig kund' wara twäre, Den fattige Med din rike, Til Gudaktighet lære.

3. Ser du nå'n sjuft, Den ej förskjut, Men så om honom loga, Att, när du då Til Doms skal gå, Din broder ej må klaga.

4. Haf tyster tand, Saktmodig hand, Kom hog din Frälsars lära, Så skal och han En gång minsann, Guds Rike dig beståra.

